

Bázlivá

Karel Plíhal

Zajíklá, bázlivá, věčně se jen usmívá,
omlouvá se židli, má-li usednout,
každým slůvkem ji poplašíš a ve všem tuší myš,
svět má za temný kout.
Podzimek za městem leká ji svým šelestem,
v kavárně se bojí malý čaj si dát,
nikdo mi za ni neručí, umře mi v náručí,
až jí řeknu: mám tě rád ...